eloquentiæ philoſopho dignæ, libertatis nimium, quam & inter repagula aliqua coercuimus. Mihi, ILLUSTRIS NOMINIS Tui præfigendi præter Nizolium qui ſe Tibi totum debet, præter beneficia Tua, quibus levi commemoratione detrahere nolo, ratio potiſſima fuit, admonere poſteritatem exemplo Tuo, non fuiſſe ita ſterile ſeculum noſtrum, quin ſupereſſent magni genere ac geſtis viri, qui præter Reipublicæ curam, bonarum etiam literarum & malis tangerentur, & admirabili uſu pollerent, & his ipſis pudorem incuterent, qui totam vitam iis ſtudiis conſumſerunt. Quod ſupereſt, ILLUSTRISSIME DOMINE, munus hoc chartaceum, læta fronte accipe, fave ferenti, valeque ac bono publico diu vive.

DISSER-